ZAMAN 23 TEMMUZ 2005 CUMARTESİ SAYI: 137 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

EŞİNİ KANSERDEN KAYBEDEN AYŞE BÖLEN: ALLAH'I BİLMEK ACILARIMI AZALTTI

Şefin özel tavsiyesi...

RAFİNE VİNTERİZE YEMEKLİK
AYÇİÇEK YAĞI
EDIBLE SUNFLOWERSEED OIL
orkide

"1979'dan beri"

BS EN ISO 9001:2000 KALİTE YÖNETİM SİSTEM BELGELİ
KÜÇÜKBAY YAĞ VE DETERJAN SANAYİİ A.Ş.
ANKARA CAD. NO:102 BORNOVA-İZMİR-TÜRKİYE
TEL: (+90 232) 388 25 57 PBX. FAX: (+90 232) 388 37 92
http://www.orkide.com.tr — E-mail: orkide@orkide.com.tr

İÇİNDEKİLER

Durun, besmeleyi unutmadınız mı? ■ 4

Doğru yap, gerisini Allah'a bırak! ■ 7

BİR TEKLİF: Babamdan 'evlat nasıl yetiştirilir' onu öğrendim ■ 8

Sen yeter ki, Rabb'e teslim ol ■ 10

Eşini kanserden kaybeden Ayşe Bölen: Allah'ı bilmek acılarımı azalttı ■ 14

Tevâfuklar zinciri ■ 18

Bilâl-i Habeşi ve son ezan ■ 20

Dr. Can sizlerle ■ 28

ZAMAN ailem

23 TEMMUZ 2005 CUMARTESİ SAYI: 137

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	Kadir Beşikci
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Virüs programınızı güncellediniz mi?

"Bilgisayarım ağır çalışıyor, işlem yapamıyorum, sık sık kilitleniyor, internete giremiyorum, bazı bilgilerime ulaşamıyorum" gibi şikayetlerle gelmişti bilgisayar. Getiren adam bu şikayetlerine şunu da ekledi: "Alırken virüs programı da yüklemişlerdi halbuki!"

Bilgisayarın hazır olduğunu ve teslim edebileceklerini söyleyen genç delikanlı bilgisayara virüs bulaştığı için ağır çalıştığını, virüsleri temizlediklerini söyledi.

Adam, "Bilgisayarda virüs programı vardı, nasıl virüs bulaşabilir ki?" dedi. Genç delikanlı:
- Bilgisayarı ne zaman almıştınız?, diye sordu.
- Üç yıl oluyor.
- Amca, virüs programlarını hiç güncellediniz mi?
- O ne demek delikanlı?

***

Enis Bey'in bilgisayarında virüs programı vardı; ama işe yaramamıştı. Enis Bey, şaşkınlığını gizleyemedi. Delikanlı ona virüs programlarının sık sık güncellenmesi gerektiğini, yoksa yeni çıkan virüslere karşı bilgisayarın savunmasız kalacağını anlattı.

***

Her bilgisayarın bir virüs programına ihtiyacı olduğu gibi her insanın da manevi bir antivirüs programına ihtiyacı vardır. Virüsler nasıl ki kötülük saçarlar, girdikleri yerleri bozar ve dağıtırlar. İnsanları da saran her kötü eylem, düşünce ya da yol birer virüstür. Her kişi önce insan olmanın getirdiği özellikler çerçevesinde "kötülüklere" karşı "iyi" meziyetlerini diri ve canlı tutmalıdır. İmani noktada ise Allah'a (cc) ve Peygamberimiz (sas)'e iman ve dinin belirttiği şeyler manevi bir anti-virüs programıdır. Her inanan mü'min kendini koruyacak bir anti-virüs programı yazılımını da uygulamaya sokar. Bu uygulama kimi insanda ilk geldiği günde kalır. Ama kimi insanlar da her gün şekil değiştiren ve insanları nefsinden, duygularından ya da arzularından yakalayan bu virüslere karşı programlarını günceller. Böylece ne maneviyatı ne de bedeni zarar görür.

İnsanların bilgisayarlar gibi bir şansları da yoktur. Bilgisayarınızda bilgilerinizi kaybedebilirsiniz; ama iyi bir virüs taraması ve programların yeniden yüklenmesi sorunu çözer. İnsanın "delete tuşu" çok zor çalışan ve emek-pişmanlık-özveri isteyen bir özelliğe sahiptir. Bilgisayarınızda kötü ve zararlı virüsleri delete tuşuyla silip atabilirsiniz; ama insan bu özelliğini kullanabilmek için içten pişman olmak, özveriyle dua etmek ve bir daha yapmamak zorundadır.

Bir insan öncelikle iyi koruyucu programlara sahip olmalı. Bu programları da günlük, haftalık ya da aylık güncellemelere tabi tutmalı. Öğrendiklerini bir kez daha tekrar etmeli.

Belki de ihlas konusunu 'her daim okunmalı' diye tavsiye eden zat bizlere bu güncellemeleri mi hatırlatıyordu; ne dersiniz?

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

قَلْبُ الشَّيْخِ شَابٌّ فِي حُبِّ اثْنَتَيْنِ طُولِ الْحَيَاةِ وَكَثْرَةِ الْمَالِ

Kalbu'ş-şeyhi şâbbun fî hubbi's-neteyni: Tûli'l-hayâti ve kesreti'l-mâli

Yaşlının kalbi şu iki şeyi sevmekte gençtir: Uzun ömür ve çok mal sevgisi. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/379)

DURUN!

BESMELEYİ UNUTMADINIZ MI?

Sofranızda sevmediğiniz birisinin yemek yediğini fark etmiyorsunuz belki. Ama Efendimiz (sas) besmele çekilmeden yenilen yemeğe şeytanın ortak olacağını söylüyor biliyor musunuz? Hep unuturuz. Söylemeyi çok arzu ederiz de yemek telaşından, açlık duygusundan unutur gideriz o gizemli sözcükleri. Evin beyi unutur, evin hanımı unutur; dolayısıyla evdeki çocuklar da hiç öğrenemez o kapılar açıp, kapılar kapatan kelimeleri. Halbuki çok kolay değil midir yemeğe oturulduğunda besmele çekmek? Yemeğin sonunda hamdedip, elhamdülillah demek. İsterseniz gelin bugünden tezi yok bu unutkanlığımıza savaş açalım. Şöyle bir hafta-on gün sürdürelim bu mücadelemizi. Daha sonra besmele çekmeyi unutan bizlerin bu konuda çok güzel bir alışkanlık kazanmaya başladığını göreceksiniz. Her sofraya oturuşunuzda mutlaka hanımlar ya da beyler seslice bir besmele çekin; bakın unutanlar da hatırlayacaktır besmeleyi. Ve zamanla göreceksiniz ki çocuklarınız da yemeğe başlarken sizin yaptığınız gibi yapacaktır. Ne duruyoruz bu işi başaracağız diye besmelenizi çekmediniz mi hâlâ!

Birbirinize lakap takmayın

Lâkap, övmeye veya kötülemeye işaret eden isim veya vasıftır. Kötülüğe işaret eden lâkaplar çirkin lâkaplardır. Âyet-i kerîmede geçen "nebz" kelimesi, kötü lâkap takmak mânâsına olduğu için kötü lâkapla çağırma yasaklanmıştır. Yoksa karşıdakinin haline uygun övgü ve saygıyı ifade eden güzel lâkapları kullanmak yasak değildir. Hz. Peygamber'den (sas) rivayet edilmiştir ki: "Müminin mümin kardeşi üzerindeki hakkından birisi de onu en sevdiği ismiyle çağırmasıdır." Onun için künye koymak sünnetten ve güzel hareketlerdendir. Hz. Ömer (ra) "Künyeleri yayın, çünkü uyarıcıdır." demiştir. Mesela Hz. Ebu Bekir "Atîk" ve "Sıddîk", Hz. Ömer "Fâruk", Hz. Hamza "Esedullah", Hz. Halid b. Velid için de "Seyfullah" lâkapları kullanılmıştır. Böyle güzel lâkaplar milletlerin hemen hepsinde var olagelmiştir. Fakat mümini gücendirecek ve ayıplayacak lâkaplar kullanılmamalıdır. İmandan sonra bu yasaklanan hususları işleyenler, fısk yapmış ve böylece kendilerine fâsıklığı uygun görmüş olurlar. Hâlbuki imandan sonra "fâsıklık" veya "fısk" ile anılmak ne fena bir anılmadır. Bundan dolayı bir mümin bunu ne kendine ne de kardeşlerine uygun görmemelidir. Her kim bu yasakları çiğner de tövbe etmezse zulüm işlemiş olur. Böylece, itaat yerine isyanı koymuş, imandan sonra da "fâsık" adını takınmış ve kendini azaba layık kılıp nefsine yazık etmiştir.

sağlık kaynağınız...

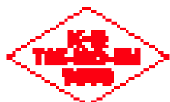
Günlük beslenmemizde en fazla tüketilmesi gereken gıdalar bölümünde tahılları ve tahıl ürünlerini (buğday, mısır, pirinç, bulgur, yulaf, çavdar, makarna, kuskus vb.) görüyoruz. Sonra meyve ve sebzeleri...

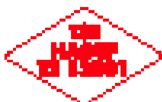
Doygun Ekmek, buğday tanesinin tamamından üretildiği için E ve B grubu vitaminleri ile demir, çinko, kalsiyum açısından zengindir. Diyet lifi ve doymamış yağlar bakımından eksiksizdir. Hiçbir kimyasal katkı ve koruyucu madde içermediğinden %100 doğaldır.

Doygun ekmek, sağlık demek...

DOYGUN

www.doygun.com.tr

0212 344 77 01

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَحْتَسِبُ مُصِيبَتِي فَأْجُرْنِي فِيهَا وَأَبْدِلْنِي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا

İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn. Allâhumme indeke ahtesibü musîbetî fe'cürnî fîhâ ve ebdilnî bihâ hayran minhâ

Sıkıntı ve musibet anında okunacak dua: Biz Allah'a aitiz ve her an O'na dönmekteyiz. Allah'ım! Bu musibetimde bana mükâfat lutfeyle! Sonra da bundan daha hayırlısını ihsan et! (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 6/317)

Güzel giyinin; çünkü Allah çirkinliği sevmez

Cimrilikten dolayı giyim-kuşamla nasıl olsa dünyalık diye ilgiyi kesmek doğru değildir. Çünkü Allah kuluna verdiği nimeti onun üzerinde görmek ister. Elbise de bir nimettir. İmam Malik, giyim kuşamına çok dikkat eden bir insandı. Bir gün bu durumunu kınayan bir mektup aldığında şöyle cevap yazmıştı: "Bütün bunları bana yapılan bir nevi nasihat kabul ediyorum. Evet, biz söylediklerinizin hepsini yapıyoruz. Allah (cc) da bunu biliyor. Bununla birlikte biz Cenab-ı Hakk'ın şu ayetini de okuyanlardanız: *"De ki: Allah'ın kulları için çıkardığı zinet, temiz ve hoş rızıkları kim haram etmiş?" (Araf, 7/32)*

Zenginlik de fakirlik de bir nimettir. Zengin olan, aşırılığa kaçmayacak bir şekilde zengince, fakir olan da kanaat ile giyinmelidir. Zenginin cimrilikten dolayı fakir gibi, fakirin de aşırılıktan dolayı çoluk çocuğunun rızkı ile zengin gibi giyinmesi hoş değildir. Hz. Peygamber (sas), saç ve sakala iyi bakılmasını, temiz tutulup taranmasını ve bıyıkların kısaltılmasını emretmiştir. Bir defasında saçı sakalı dağınık biri mescide girmiş ve Efendimiz (sas) onun dışarıya çıkmasını işaret etmişti. Adam saçını sakalını düzeltip içeri girdiğinde ise "Sizden birinizin şeytan gibi (çirkin görünüşlü), saç sakalı dağınık bir halde gelmesinden, böyle (derli-toplu) gelmesi daha iyi değil mi?" demişti.

Yine Allah Resulü (sas) şöyle demektedir: "Ey ashabım! Sizler mü'min kardeşlerinizin yanına gideceksiniz; binaenaleyh binek hayvanlarınıza dikkat ediniz, kıyafet ve elbisenizi düzeltiniz ki insanlar arasında parmakla gösterilecek biri olunuz. Çünkü Allah çirkinliği sevmez."

Zenginlik de bir nimettir. Bu nedenle aşırıya kaçmamak şartıyla Allah kulunun üzerinde nimetlerini görmek ister.

Doğruyu yap

GERİSİNİ ALLAH'A BIRAK!

Adam, Harem-i Şerif'in kapısında hep aynı duayı okuyordu:

- Ey doğrulara yardım eden, haramdan kaçınanları koruyan!..

Ona *'Sen başka dua bilmez misin?'* dediler. O şöyle açıklama yaptı bu duayı tekrar etme sebebi olarak:

- Ben Beyt-i Şerif'i tavaf ederken ayağıma takılan şeyi eğilip aldım. Bir de baktım ki, içinde bin altın bulunan bir kese. Şeytanımla imanım mücadeleye tutuştular. *'Bin altın çok para, senin bütün ihtiyaçlarını karşılar.'* dedi şeytanım.

İmanım ise, *'Bu haramdır, boşuna saklama, sahibini bul, teslim et.'* dedi. Ben böyle mücadele içinde iken birinin sesi duyuldu.

- Burada içinde bin altınım bulunan kesem kaybolmuştur. Kim buldu ise versin, ona otuz altın müjde vereyim.

Bin haramdan, otuz helal hayırlıdır, diyerek keseyi sahibine teslim ettim. O da bana otuz altın verdi. Bunu alıp bakırcılar çarşısında gezerken bir Arap kölenin bu paraya satıldığını görünce hemen satın aldım. Bir müddet sonra bu kölenin yanına bir kısım Araplar gelip gizlice konuşmaya başladılar. Köleden ne konuştuklarını sordum. Saklamayıp aynen anlattı:

- Ben Mağrip sultanının oğluyum. Babam, Habeş melikiyle cenk edip savaşı kaybetti, beni de esir alıp buralarda sattılar. Babam bunları göndermiş, elli bin altın da vermiş ki, beni satın alıp götürsünler. Sen bana çok iyilik ettin, kendi evladın gibi baktın. Bundan dolayı memnun oldum. Bunlar beni satın alacaklar, sakın az altına razı olma, elli bin altına sat beni.

Dediği gibi oldu. Elli bin altına sattım köleyi. Bu kadar büyük sermaye ile bir kısım mallar alıp Bağdat'a gittim. Orada açtığım dükkanda mallarımı satıyordum. Bir tanıdığım gelip, *'Meşhur tüccar dostum vefat etti, ay gibi güzel kızcağızı yetim kaldı, gel bunu sana alalım.'* dedi. Ben de kabul ettim. Çeyiz olarak birtakım tabakların üzerinde içi altın dolu keseler vardı. Hepsinin üzerinde de biner altın yazılı iken birinin üzerinde dokuz yüz yetmiş altın yazılıydı. Bunun sebebini sorduğumda kızcağız dedi ki:

- Babam bu keseyi Harem-i Şerif'te kaybetmiş, bulan bir helalzade keseyi verince otuz altını ona müjde vermiş, geride kalan altındır içindeki.

Bunun üzerine ben Allah'a hamd ve şükürde bulundum, bunlar hep doğruluğun, iyiliğin bereketi, diyerek olayı kızcağıza anlattım. Mutluluğumuz daha da perçinlenmiş oldu!..

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

BİR TEKLİF

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

Ümidimizi artıran, geleceğe daha güzel bakmamızı sağlayan ibret dolu mektupları yayınlamaya devam ediyoruz; ümitsizlere umut olması dileğiyle...

Babamdan 'evlat nasıl yetiştirilir' onu öğrendim

Babam, Doğu Anadolu'nun şirin bir köyünde çiftçilik yapan, sabırlı, hayırsever ve müttaki bir insandı. Bu sevgi insanı, kendini yedi erkek evladının okumasına adamıştı. Samimiyet ve azimle istediği bu hedefe vardı da. Yedi erkek evladından altısı üniversite, bir tanesi de lise mezunu şimdi. Babam, bizleri okuturken maddi olarak da rahat bir durumda değildi. Adeta, yememiş yedirmiş, içmemiş içirmiş, giymemiş giydirmişti. Güzel babacığım, gerçek âleme göçerken bizlere maddi olarak bir şey bırakmadın; ama tam istediğin gibi evlatlar var şimdi geride: Sana hep dualar gönderen. Şimdi ben, senden öğrendiğim en önemli davranışı sergilemeye çalışıyorum: Evlatlarımın imanlı olmaları için senden öğrendiklerimi uyguluyorum. **Yakup Aksoy, Bursa**

Kerahet vakitlerinde uyunmayacağını öğretti annem

Ben annemden, altı yaşında Kur'an okumasını ve namaz kılmasını öğrendim. Sıcak, soğuk, yorgun, bitkin demeden, bir insanın sabah namazlarına tatlılıkla nasıl kaldırıldığını öğrendim. Yine annemden öğrendim sabah ve ikindinin kerahat vakitlerinde uyunmayacağını. Yasin Sûresi'ni okumadan güne başlamamayı, yapılan en küçük işte dahi Allah'ın rızasını aramayı, ibadetin özü olan duaya sımsıkı sarılmayı da annemden öğrendim. Teheccüt vakitlerinde, sabahın seherinde ve cumanın rahmet saatinde her derdimi, her şeyimizi bilen Yüce Allah'a (cc) açmayı da güzel annemden öğrendim. **B.B., Akyazı, Sakarya**

'Allah' demeyi annem öğretti bana

Benim, annemden öğrendiğim en mükemmel davranış 'Allah' demeyi öğrenmem olmuştur. Allah (cc) demenin faziletini, güzelliğini, huzurunu öğrendim. Ayrıca, annemden, kızdığı zaman bile, evlatları üzülmesin diye nasıl gülümseyebildiğini öğrendim. Annenin, sıcak ve içten sarılmasının çocukta ne kadar huzur veren bir davranış olduğunu öğrendim. Teşekkürler sevgili anneciğim. **Erva Bağcı, Demirci, Manisa**

Annemden, eşe saygıyı öğrendim

Ben annemden Allah'ı, İslam'ı, namazı ve oruçtaki ev bereketini öğrendim. Avrupa gibi bir yerde gülmeyi öğrendim. Ben annemden güçlü olmayı, ayakta durmayı, çalışıp kimselere muhtaç kalmamayı öğrendim. Annem herkese eşit ve adaletli davranır, ben de onu öğrendim. Ben annemden düzenli olmayı, temiz olmayı, dürüst olmayı, namuslu olmayı, ne olursa olsun yalan söylememeyi öğrendim. Annemden, eşe nasıl bağlı ve saygılı olunması gerektiğini öğrendim. Yaptığın herşey için binlerce teşekkür canım annem. **Fadimana Göküzüm, Belçika**

Paylaşmanın mutluluk verdiğini öğrendim annemden

Annemden, insanın sadece kendisi için değil başkaları için de yaşaması gerektiğini en mükemmel örnekleriyle öğrendim. Bir şeyler yerken bile, yanımdakiyle paylaşmanın ne denli mutluluk verdiğini yine annemin davranışlarından öğrendim. Merhametin, insanın hayatına nasıl güzellik kattığını da annemden öğrendim. **Hatice Akkurt, Kocaali, Sakarya**

Annemden, başkaları için dua etmeyi öğrendim

Ben yirmi dört yaşındayım. Hayatının her karesi ibretle, acı ile yoğrulmuş bir annenin evladıyım. Annem ne kadar yoğun olursa olsun şikayet etmez, mücadeleden hiç bıkmaz, başkalarının dertlerini kendine dert edinir, onlar için dualar eder, gözyaşı döker... Bütün bu davranışların nasıl dantela gibi hayatıma işlendiğini yıllar sonra hemşire olup çalışmaya başladığımda fark ettim. Ben annemden, Allah'ın yardımından ümit kesmememiz gerektiğini öğrendim ve hastalarıma da hep bunu telkin ettim. Ellerimizi sadece O'na (cc) açmamız gerektiğini öğrendim ve hastalara da bunu teklif ettim. Hastaları dolaşıp 'Bir isteğiniz var mı?' diye sorup, başından tutup su içirmemi, elinden tutup gezdirmemi, saatlerce dertleşmemi, onlarla beraber ağlamamı, her isteklerine hiç usanmadan koşma mücadelemi ve hiçbirini kırmamaya çalışıp hayır dualarını alma gayretimi hep anne ve babamdan öğrendim. Sizlere hep dua ediyorum canım ebeveynim. **Zahide Aytan, Çan, Çanakkale**

Sevgili annem öğretti bana, sabah vaktinin bereketini

Balkan göçmeni olan annem, genç bir yaşta bilmediği bir ülkeye gelmiş. Allah'ı (cc) her zaman kendine dost bilmiş ve onun yolundan ayrılmamış. Annem sabah erkenden kalkar, namazını kılar, Kur'an'ını okur, dualarını eder ve işine gider. Ben, sabah vaktindeki bereketi, annemin loş ortamda namaz kılarken, üzerine sanki kar tanesi gibi nurların yağdığını hissettiğimde öğrenmiştim. **Necla Karakaş, Eskişehir**

Bize düşen sebeplere sarılıp tevekkül etmek. Bundan sonra Rabbimiz'in bitip tükenme bilmeyen kudret ve kuvvetine şahit olacağız.

■ ALİ DEMİREL

Sen yeter ki, Rabb'e teslim ol!

Keşke, Rabbimize her zaman niçinsiz ve nedensiz olarak teslim olabilsek... O'nu bilip vicdanımızda O'nun irfanına erdikten sonra mükellef olduğumuz hususlar mevzuunda "niçin böyle oldu?", "neden bunlar hep benim başıma geliyor?", "Allah'ım neydi günahım!" demeden sadece ve sadece teslim olmamız nispetinde O'na karşı şükran borcumuzu eda edebilsek... Kapısının sadık tasmalı kulları olarak yüzümüzü kapısının eşiğinden ayırmayıp "Rabbim günahkar kulun kapına geldi.. bahtına düştüm.." deyip kendimizi O'nun rahmet kollarına bırakabilsek...

Sözün burasında bir misal olması bakımından kadınlık dünyasının sultanlarından Hz. Hacer Validemizin teslimiyetini nazarlara arz edelim. Hz. İbrahim, kucağındaki çocuğuyla birlikte Hz. Hacer anamızı ekinin bitmediği, suyunun olmadığı kupkuru bir çöle, şimdiki adıyla Mekke'ye bırakmakla emrolunur. Eşini ve biricik oğlunu orada bırakan Hz. İbrahim geriye döner. Biraz ilerlemiştir ki, arkadan ağzı kevser içesi, Rasul-i Ekrem'e gerçekten nine ve anne olacak büyük kadın Hz. Hacer'in sesi duyulur: "Ya İbrahim, Ya İbrahim! Bizi burada bırakman Allah'ın emri mi yoksa kendi isteğin mi?" Bunun üzerine Hz. İbrahim, "Allah'ın emri ile seni buraya bıraktım Ya Hacer" der. Bu sözleri duyan Hz. Hacer'in dudaklarından şu sözler dökülür: "Madem Allah'ın emriyle getirip bizi buraya bıraktın, gayri Allah bizi terk etmez. Allah'a teslim olmak, emrettiği şeyleri yerine getirirken, bizi zayi ve terk etmeyeceğine inanmak lazım."

"Artık bittim ya Rabbi!"

O sırada Hz. İsmail bir çocuktu. Başında koruyucu olarak anasından başka kimsesi yoktu. Etrafta su ve yiyecek namına bir şey görülmüyordu. Hz. İbrahim eşini orada bırakıp uzaklaştıktan sonra bütün yük, Hz. Hacer'in omuzlarına kalmıştı. Ama o, "Rabbin emriyle olduktan sonra gam yemem" diyordu.

Biraz sonra çocuk susayınca ağlamaya başlar. Anne bir yudum su bulabilmek için sağa sola koşar. İlk gözüne ilişen Safa tepesi olur. Safa kapısından dışarı çıkar, "Acaba bir yerde su görebilir miyim.. ben ne olursam olayım ama şu yavrucuk ağlıyor ve içim parçalanıyor" duygu ve düşüncesiyle tepeye tırmanır. Safa'da bir şey göremeyince Merve tepesine tırmanır ve Safa ile Merve arasındaki bu geliş gidişler yedi defa olur. Dört defa gider, üç defa gelir. İyice yorulan ve takati kalmayan Hz. Hacer anamız, "Artık bittim Ya Rabbi. Bütün esbaba sarıldım. Bu yavruyu bırakıp gidemem. Senin emrine muhalefet de edemem. Bahtına düştüm" diye inler. Bu içten yapılan dua, Cenab-ı Hakk'ın rahmetini harekete geçirir ve ilahi emirle Hz. İsmail ayağını yere vurunca yerden bir su (zemzem suyu) fışkırır. Ve bu sudan hem anne hem de çocuğu kana kana içerler. Evet Hz. Hacer validemiz, teslimiyetinin meyvesini böyle görür ve aynı zamanda kıyamete kadar gelecek olan müminlere de nice dersler verir. (İbn Sad, Tabakat, 1/50-164)

Bizi huzura kavuşturup iman ufkuna ulaştıracak ve bize inşirah verecek olan sadece ve sadece Allah'tır (celle celâluhû).

Musibetlerimizi def edecek, bizi huzura kavuşturacak, gönül dünyamızda zemzemler fışkırtacak, bizi iman ufkuna ulaştıracak, kanayan yaralarımızı dindirecek ve bize inşirah verecek olan sadece ve sadece Rabbimiz'dir (celle celâluhû). Biz, sebeplere sonuna kadar sarılıp Allah'ın bize verdiği imkanları kullanacağız. İşte bu noktadan sonra Allah'ın bitip tükenme bilmeyen kudret ve kuvvetine şahit olacağız. Gecemiz gündüz olacak, şafaklar atacak, ak horozlar ötecek, çatlak sesler dinecek, meseleyi ters anlayanlar kaybolup gidecektir. Bize düşen niçinsiz ve nedensiz olarak teslim olmak, sadakatle O'nun kapısından ayrılmamak ve bir ömür boyu O'nu tanıyıp tanıtmaya çalışmaktır.

Bazı kitaplar, okunması gerekli önemli eserlerin şerhleri gibidir. Bunu dikkate alarak bir-iki arkadaş belirlediğiniz kitabı hem okuyun; hem üzerinde düşünün. Daha faydalı ve kalıcı olacağını göreceksiniz.

■ BAYRAM BURSALI

Okumalarınıza anlam katın, müzakereli ve şerhli okumayı deneyin

Büyük zâtların eserleri, içerisinde pek çok hikmeti barındıran bir derya gibidir. Üzerlerinde uzun boylu düşünmek ve cidden kafa yormak gerekmektedir. Çünkü onlar, büyük bir birikime, geniş bir altyapıya sahip engin kişilerdir. Ayrıca onlar, hayatın içinde pişe pişe, maddî-mânevî bütün fakültelerini maksimum düzeyde çalıştırmışlar ve Allah'ın pek büyük lütuflarına mazhar olmuşlardır. Onların eserleri büyük hakikatlerle doludur. Bu yüzden de, bu çeşit eserler üzerinde ciddî şekilde çalışma gerekmektedir.

Peki neler yapılabilir? Eskilerin buyurdukları, bize bu konuda ışık tutar. Onlar, ilmi derinleştirme ve koruma adına müzâkereyi tavsiye etmektedirler.

"İlmin âfeti; unutkanlık ve müzâkereyi terktir." der büyük hadis âlimi İmam Zührî. Bir başkası; *"İlmi gideren şeyler, nisyân ve terk-i müzâkeredir."* diye söyler. Alkame de; *"İlmin ihyâsı, müzâkere (ile)dir."* diyerek bu koroya katılır. *"Müzâkereye devam eden, bildiklerini unutmaz; bilmedikleri konusunda da bol bol istifâde eder."* diyen hak dostu da bu görüşlere ortak olur. İbn Abbas (ra); *"Bir geceyi ilim müzâkeresiyle geçirmek, (bana göre) o geceyi başka türlü ihyâ etmekten çok daha hayırlıdır."* sözleriyle müzâkerenin önemini bir kere daha vurgular. *"Münâzara âlimlerle, müzâkere âriflerle, mükâbere (bilgiçlik taslamak) de câhillerle yapılandır."* diyen gönül eri, müzâkerenin, işi bilen insanlarla yapılmasını tavsiye eder. İbnü'l-Cevzî, birisinin şöyle bir sözünü nakleder ki bu da enteresandır:

Not alın

Bir dostunuz ya da evde eşinizle birlikte beraber okuyacağınız bir kitap üzerinde tartışabilir, fikirlerinizi söyleyebilirsiniz. Kitaplara alacağınız notlar ya da önemli noktaların altını çizmeniz, daha sonra o kitapla ilgili bilgilerinizi tazelemenizde büyük kolaylıklar sağlayacaktır.

"Ömrümden bir saati bile boşu boşuna geçirmem bana kesinlikle helâl değildir. Müzâkere ve münâzaradan dilim, mütâlaadan gözüm yorulursa, uzanırım, yazacaklarımı düşünmeden de doğrulup kalkmam; seksenli yaşlarda kendimi ilme olan isteğim bakımından yirmili yaşlardaki hâlimden çok daha hırslı buluyorum." Ayrıca unutulmamalıdır ki, meclislerin en güzeli, ilim müzâkeresi yapılan meclislerdir.

İnsanımızın derdini anlayan ve 'bu konudaki dertlerimizi nasıl aşabiliriz?' sancısıyla kıvranan üretken beyinler tarafından özellikle son zamanlarda yaygınlaştırılan, kısmen de olsa örnekleri görülen 'müzâkereli okuyuş tarzı', kitap okuma, hususiyle de önemli eserleri mütâlaa etme konusunda yepyeni açılımlara vesile olabilecek verimli bir okuma tekniği sunuyor. Bu tip bir okuma yöntemi aslında öteden beri ilim çevrelerince bilinmesine ve kısmen de uygulanmasına rağmen, ancak kendi dünyamız itibârıyla örneklerini son zamanlarda yeni yeni görmeye başlamış bulunuyoruz.

"Müzâkere"; 'karşılıklı hatırlamaya çalışma' demektir. Buradan yola çıkarak, müzâkereli okuma da, önemli eserleri ehil kişilerle birlikte okuma ve okunan eserler üzerinde daha derin düşünerek, farklı açılımlara gitme ve bu esnâda, katılımcıların derse iştirâk etmesiyle metni daha iyi kavramaya çalışma ameliyesidir.

Prof. Dr. Mehmet Kaplan'ın söylediği gibi, kültür; önüne gelen her eseri okuyarak değil de, belli başlı temel eserleri tekrar tekrar okuyarak ancak kazanılabilecek bir şeydir.

Eşini kanserden kaybeden Ayşe Bölen:

SIĞINILACAK TEK KAPI O (CC)

Allah'ı bilmek acılarımı azalttı

Ayşe Bölen, hayatta en çok sevdiği kişiyi, eşini kaybetmiş bir kadın. 4 yıl önce kanserden vefat eden Özdemir Bey'in ardından yaşadığı acılara Allah'a olan inancı sayesinde katlanarak ayakta durabilmiş.

■ ŞEMSİNUR ÖZDEMİR

Hayatta insanın başına gelmeyecek bir şey yok. Acılar da sevinçler de, üzüntüler de mutluluklar da hep bizim için. Acıların en büyüğü kişinin sevdiklerini kaybettiği zaman yaşadığıdır. Annesini kaybeden bir kişi 100 yaşında bile olsa acısını kalbinde hisseder. Hele birbirini seven yıllarca aynı yastığa baş koymuş eşlerden birinin vefatı hayatta kalanı tarifsiz acılara boğar. Allah'a ve ahiret gününe inanan kişi bu dünyanın bir imtihan meydanı olduğunu bilir. Acılara karşı tevekkül edip Allah'a sığınır. Allah'ı tanımayan ise sevdiklerini ebediyen kaybettiğini sanarak sonsuz acılara gark olur. Yanımızda kimse olmasa bile Allah'ın varlığını bilmek, kudretini arkamızda hissetmek acılara katlanmayı kolaylaştırır. Bu inanç, hayata yeniden tutunmak, bir şeyler üretmek ve hem kendimize hem çevremize ve insanlığa faydalı olmak için güç verir.

Ayşe Bölen, inancı sayesinde hayata yeniden tutunup başarılı olmuş insanlardan biri. İstanbul'da yaşayan çoğu insanın aşina olduğu Üsküdar'daki Genç Kebap'ın, Tutku Pastanesi'nin, Üsküdar ve Acıbadem'deki Mado kafelerin sahibi, başarılı bir iş kadını ve anne. Dışarıdan bakınca cazip, rahat ve güzel bir hayatı var. Konuştukça genç yaşında başına gelen acıların, omuzlarına yüklenen sorumlulukların onu nasıl olgunlaştırdığını ve Allah'a olan sevgisinin verdiği gücü gördük.

Ayşe Hanım 4 yıl önce eşini kanserden kaybetmiş. Ama hastalıkla 7 yıl mücadele etmişler, ailece. Erzurum'dan gelin geldiği Bölen ailesi ile 5 yıl birlikte yaşamış Ayşe Hanım. İlk yıl kızı Tuğba doğmuş. Bizim şer gördüğümüz şeylerde hayır, hayır gördüğümüz şeylerde şer olabileceğini bizzat idrak etmiş bu sayede. Ayşe Hanım, o günleri anlatırken "Kızımın hemen doğduğuna şu anda çok şükrediyorum. İyi ki kayınpederim ve kayınvalidemle beraber oturuyormuşuz. Hastalıkla mücadele etmek çok zor olurdu yoksa. Yaradan'ım öyle güzel ayarlıyor ki. Benim eşimse, onların da evladıydı hasta olan. Birbirimize destek olduk." diyor. Ayşe Hanım'ın eşi Özdemir, babası ve kardeşiyle birlikte müteahhitlik, tekstil ve lokantacılık işlerinde çalışıyordu. Evliliklerinin ilk yılında bacağında ağrı olmuş, ancak o bunu ciddiye almayıp spordan olduğunu düşünmüş. 4. yıl ağrılar artıp bacakta şişlik oluşunca doktorlara göstermişler. Son doktoru yumuşak doku kanseri olduğunu ve 1 ay ömrü kaldığını söyler. Şok ve dehşet içinde kalırlar! Çapa'da tedavi günleri ve kemoterapi başlar.

Bir gün babasını saçsız gören 3 yaşındaki Tuğbacık, "Anne babam askerden mi geldi?" diye sorar. Babasının hastalığıyla büyüyen Tuğba, onun kaybıyla birlikte olgunlaşmış, çocuk yaşında yetişkin halini kazanmış bugün.

FOTOĞRAFLAR: KADİR BEŞİKCİ

Eşinin vefatından sonra işlerin başına geçen Ayşe Bölen, imalattan satışa kadar her şeyi öğrenmek için çalışıyor.

Özdemir Bölen, bacağındaki sinirlerin arasında büyüyen tümörlerin küçülmesi için 1 yıl tedavi görür. 3 hafta hastanede 1 hafta evde geçer. Bu arada hızlı iş temposuna da devam eder. Acısını belli etmemeye çalışarak ailesine moral verir. Yapılan ameliyatla tümör alınır ve iyileşir, ancak doktorların bir uyarısı vardır: Hastalığın tekrar etmemesi için stressiz bir hayat yaşa, gerekirse İstanbul'dan ayrıl. Ama ne mümkün. Yeni iş kollarıyla, Mado kafelerle temposunu daha da artırarak çalışmaya devam eder. Çok çalışkan ve azimlidir, ancak kazanıp da biriktirmek için değildir bu gayret. Okuttuğu öğrenciler vardır. Hastalık döneminde maddi sıkıntı yaşarken bile onları burssuz bırakmaz. 7 sene sağlıklı yaşayan Bölen, bu arada ithalat işine girmiştir. 4 yıl önce ekonomik krizde dolar birden yükselince işleri bozulur. Sıkıntı ve stres tekrar yatağa düşürür. Tümör bu sefer akciğerlerinde ortaya çıkar ve yayılır. 3 Haziran 2001'de kelime-i şehadet getirerek vefat eder.

Allah'ım bana ver ben de dağıtayım

Ayşe Hanım, daha çocukken Allah'ı sevmeyi, O'nun kullarına olan sevgisini, Kur'an okumayı, namaz kılmayı öğrettikleri için çok şükrediyor. "En acı gününüzde sonsuz güç sahibi olan, her halini bilen ve kullarını çok seven Allah'a sığınıyorsun. Kur'an okuyor, namaz kılıyorsun. Yalnız değilsin. Bu inancı çocukken vermeselerdi, başıma gelen acılarda kime sığınacaktım?" diyor ve aynı şekilde Tuğba'ya da öğretmeye çalıştığını söylüyor. Eşinin vefatının ardından, kayınpederi yaşlı olduğu için, ticareti çok iyi bilmese de işlerin başına geçmiş Ayşe Hanım. Birkaç dükkan kapatılmış. Çok büyük gayret göstererek işlerin nasıl döndüğünü öğrenmiş. Bir gün içinde pasta imalathanesini ve kafeleri dolaşarak her şeyi takip ediyor. Bu arada Tuğba'dan "İşlerini benden daha çok seviyorsun" yollu sitemler de gelmiyor değil; ama kendi işi olduğu için satın almadan imalata kadar hakim olmak istiyor. Ayşe Hanım, "Az uyumazsam, çalışmazsam, vakit ayırmazsam yok oluruz. Derdim çok çalışıp para biriktirmek değil. 'Allah'ım bana ver ben de dağıtayım' derim. Zekâtım, sadakam vardır. Şükrediyorum bu bilinçte yetiştirilmişim. Bir şeyi başarmak bambaşka bir duygu. O manevi huzur ve başarmanın gücü benim için daha önemli." diyor.

Peygamber Efendimiz'in çektiği sıkıntıları ve acıları düşünerek isyan ettiği için Allah'a tövbe eden Ayşe hanım, kızı Tuğba için hayata sımsıkı sarılmış.

"Sen kim oluyorsun da isyan ediyorsun." dedim ve tövbe ettim

O ana kadar sürekli Kur`an okuyan, eşinin sağlığı için dua eden Ayşe Hanım, eşinin vefatından sonra yaşadığı acıyı ve hayata yeniden nasıl bağlandığını şöyle anlatıyor: Özdemir'in iyileşmesi için sürekli dua ediyordum. Vefat ettiği zaman önce bocaladım. Namaz kılmadım, Kur'an'ı elime almadım. Kayınvalidem 'Oku, rahatlarsın.' diyordu; ama yapamadım. Sanki 'ben bu kadar dua ettim ama sen benim sevdiğimi elimden aldın' diye Rabb'ime küstüm, kırıldım. Her gün "canımı al" diye ağlıyordum. Ama o arada peygamberlerimizin hayatını okudum. Ondan sonra kendime geldim. 'Sen kimsin, nesin bu dünyada? O Yüce Yaradan en sevgili kulunu yetim, öksüz bırakmış, O'na evlat acıları yaşatmış da, sen kimsin de isyan ediyorsun?' dedim. Tövbe ettim. Bir daha ölüm lafını ağzıma almadım. Ne kadar isyankâr olmuşum; Allah'ım Sen beni affet. Sen verdin Sen aldın, dedim, bitirdim. Acı duyarım evet; ama içime gömerim. 'Bu hayatta ne yapabilirim?' diye sordum kendime. Eşimin annebabası ve Tuğba için hayatta kalmalıydım. Çocuğun ne günahı var, babasını kaybetmişken bir de bana bir şey olsa ne yapacaktı? Onlar için hayata sımsıkı bağlandım. Bundan sonra hiçbir şey beni yıldıramaz. Yaradan da benim yanımda. O kadar inanıyorum ki buna. Allah'ım beni seviyor, bunu biliyorum. Ben de onu seviyorum. Bu maneviyat bende olduktan sonra aşamayacağım hiçbir şey yok. Öyle bir azim verdi ki Yaradan'ım içime. Çalışacağım ve çok başarılı olacağım. Çalışma ve öğrenme hırsıyla doluyum. Eşimin paylaşımcılığını, misafirperverliğini, çalışkanlığını kendime hedef bildim. Kızımı da ona layık bir evlat olarak yetiştireceğim. Hayatta en zor şey anne olmak. Onun için güçlü olacak, ayakta duracak, güleceksin. Aynı zamanda babayım ona."

Hayatta tesadüfe yer olmadığı yaşanan örnek hikâyelerle bir daha ortaya çıkıyor. Cenab-ı Hak, her ânımızı bize ibret olması için dantel gibi işliyor.

■ ABDULLAH AYMAZ

Tevâfuklar zinciri

Bediüzzaman Hazretleri tevâfuktaki gaybi müdahaleyi bir mektupta bir temsille şöyle beyan ediyor: *'Meselâ, benim avucumda nohut, leblebi, üzüm, buğday gibi maddeler bulunursa, ben onları yere atsam, üzüm üzüme, leblebi leblebiye karşı sıralansa, hiç şüphe kalır mı ki elimden çıktıktan sonra gaybi bir el müdahale etmiş olmasın? İşte harfler ve kelimeler o maddelerdir; ağzımız ise avuçtur.'* (Barla Lâhikası)

Ömer Faruk, üniversitede okurken muziplik olsun diye arkadaşlarından Konyalı olanlara latife yapar, Konya'ya telmihen "*Kenya'nın neresinden? Yoksa Nairobi'den mi?*" diye sorardı. Herkesin akın akın yurtdışına bir eğitim gönüllüsü olarak gittiği günlerde, arkadaşları ile İstanbul'da bir pastanede oturmuş bazı ülkelerin isimlerini yazarak aralarında kura çekip şakalaşmışlardı. Ama enteresan şekilde üst üste kendisine hep Kenya denk gelmişti. Ama henüz ortada fol yoktu, yumurta yoktu. Onun için gülüp geçmişti. Üç ay sonra kendisini Nairobi, Jomo Kenyatta Uluslararası Havaalanı'nda bulacağı aklına nereden gelecekti? Hem Nairobi'de güzel bir Türkçe ile "*Mübarek nerelerdesin?*" diye konuşacak tanıdık bir sesle karşılaşacağını nereden bilecekti? O tanıdık sesin sahibi 1990 yılında Ankara'ya Türkçe kursu almak için gelen ve bir süre evinde misafir ettiği Dr. Abdülkadir Bey idi. İşte altı sene sonra Kenya'da karşılaşmışlardı.

Tevâfuklar daha yola çıkmadan başlamıştı. Veda etmek için memleketi Fatsa'ya gitmişti. Hemşehrisi olan bir hanımın Kenyalı bir doktor ile evli olduğunu öğrendi ve telefonla ondan bilgi aldı.

Nairobi'ye varınca üç arkadaş herhangi bir otele öylesine yerleşmişlerdi. Meşhur bir otel değildi. Aslında biraz da muhabbet olsun diye resepsiyondaki görevliye "*Otelinizde başka Türk var mı?*" diye sormuşlardı. "*Evet*" cevabını almışlardı. Genelde Türklerin kaldığı bir oteldi orası... Hatta yanındaki apartmanlarda da üniversite eğitimini Türkiye'de tamamlamış Kenyalılar oturuyorlardı. Bu bilgiler onların iradelerinin dışında bir sevk ile buraya geldiklerini gösteriyordu. Zamanla otelden ayrılıp bir ev tutmuşlardı. Bu hususta aynı mahallede oturan Prof. Bakari Bey kendilerine yardımcı olmuştu.

İhlas ve sadakatle koşturanlara biraz dikkat etseniz; kim bilir daha nice tevâfuklarla karşılaşacaksınız.

Daha sonra öğretim üyesi olarak Türkiye'ye giden bu zat, onları önce üst komşuları Mahmut Bey'le tanıştırdı. Ramazan boyunca Mahmut Bey akşamları iftariye taşımıştı. Gurbette bu mesele çok mühimdi. Bayram gelince Prof. Bakari Bey onları pek çok mühim insanlara götürmüştü. İşte bu ziyaretlerin birisinde, tek katlı bir evin mütevazı salonlarında bir köşede oturan, nurani zenci bir zat onları görünce, yaşından pek beklenmeyecek bir çeviklikle ayağa fırlamış ve *'Bunlar Türkler!'* diye bağırarak, onları bağrına basıp başköşeye oturtmuştu.

'Alnı secde izli' o zat *"Sizlerin yüzünüzden Türk olduğunuzu anladım."* demiş. Cedlerimizi hayırla yâd edip çok büyük iltifatlarda bulunmuştu. Hazırladığı hediyeleri kendilerine takdim etmişti. İsmi Ömer idi. Yani başta bahsettiğim Ömer ile adaştı.

Aradan aylar geçti. Bir vakıf kurdular. Vakıfla ilgili bütün işlemlerini, duadan başka bir şey istemeyen avukat Faruk Bey halletmişti. Teberrüken vakfın ismini Türkiye'den istemişlerdi. İsim 'Ömeriye' olarak geldi. Yine Ömer ismi ile tevâfuk vardı. Üç yıl sonra Kenya'nın ikinci büyük şehri Mombassa'da bir vakıf kurulmuştu. Bu sefer isim "Gül" olarak geldi. Yani Kenya'ya gelen ikinci öğretmenin (Mehmet) soyismi (Gül)..

Nairobi'de açılan okulun bulunduğu sokak ismi de 'Jamhuri' yani Cumhuriyet Sokak idi. Okul aile birliğinin dört çocuğu da okulda okuyordu. İsmi İsmail Ramazan idi. Okul aile birliğinin dört çocuğu da okulda okuyordu. Tevâfuka bakınız ki, okullardan birisinin müdürünün ismi İsmail, öbürünün ismi de Ramazan idi.

Nairobi'de tutulan ev de Mescid-i Nur'un yanında idi. Mombassa'da tutulan ev de yine aynı Mescid-i Nur'un yanında idi. Arkadaşlardan birisi Mombassa'da Nur Mescidi'ne gitmiş ve cemaatin ısrarı ile ezan okumuştu. Sonra ikinci bir mescide uğramıştı. Orada da belki beyaz olduğu için ezan okuması için ısrar etmişlerdi. Bu mescidin ismi de "Nureyn" (İki Nur) idi.

Nairobi'de Malawi'den gelip oraya yerleşen bir zat ile bazıları bir grupla sohbet ediyorlardı. Misafirlerden birisi Afrikalı Ali idi. Afyonlu bir Türk kızı ile evli idi. Misafirlerden birisi de seneler önce Afyon'dan gelmiş Adnan Bey idi. Hanımı Afrikalı idi. Ve kızlık soyadı Ali idi. Bunlara tesadüf denilebilir mi? Asla! Belki en yumuşak ifade ile hüsn-ü tesadüf veya en doğrusu tevâfuk denilebilir.

Habeşliydi. Köleydi. İslamiyet'in ilk yıllarında çekmediği çile kalmamıştı. O'nun kıldırdığı namazların ezanını hep o okumuştu. Bir son ezan hikayesi bu...

■ **MUSTAFA AYDIN**

Bilâl-i Habeşi ve son ezan

Bilal-i Habeşî'nin sahabe arasında ve Rasulullah'ın yanındaki temel misyonu müezzin-i Rasûl olmasıydı. Resul-i Ekrem, Medine'ye gelir gelmez hemen bir mescid inşa etti. Namazlar cemaat halinde topluca burada kılınmaya başladı. İnsanlar namaza nasıl davet edilecekti? Meşveret meclisinde bu husus görüşülmeye başlandı. Kimine göre çan çalınmalıydı, başkaları ateş yakmayı teklif ettiler. Bir kısmı da bayrak dikmeyi teklif ettiler.

Çok geçmeden hayırlı bir rüya ile Hz. Ömer çıkageldi. Rüyasında ona ezan-ı Muhammedî talim edilmişti. Efendimiz (sas) bundan sonra namaza daveti ezanla yapacaktı. Ezan, hemen Hz. Bilal'e öğretildi. Medine ufukları, onun ruhlara işleyen gür sesiyle bayram yapmaya ve sahabe onunla namaza koşmaya başladı. Sesleriyle insanları kutlu vazifeye davet eden müezzinler, Efendimiz'in müjdesiyle, "ötelerde de insanların en uzunları olacaklardır". Hz. Bilal, Medine'de olduğu bütün zamanlarda bu vazifesine devam etti.

Bilal-i Habeşî'nin Mekke'nin fethinde Kâbe-i Muazzama'nın damına çıkarak okumuş olduğu ezan, tarihin sayfalarına ve sahabilerin kalplerine ezandan cennetler inşa etmişti. Dün çöllerde 'Ehad!' diye haykıran ses, bugün Kâbe üstünde insanları namaza davet ediyordu ki, görülmeye, onun da ötesinde yaşanılmaya imrenilecek bir tabloydu bu. Hz. Bilal, Peygamber Efendimiz'den sonra, biri Kudüs'te, diğeri de Medine'de olmak üzere sadece ve sadece iki kere ezan okudu. İlkini Hz. Ömer'in, sonuncusunu da Efendimiz'in kendisini görmüş olduğu bir rüyada daveti üzere geldiği Medine'de Peygamber torunları Hz. Hasan ve Hüseyin'in ricaları sonucunda okudu. Hele Medine'deki o son ezanı, gerçekten çok muhteşem olmuştu. Onun sesini duyanlar eski günleri bir daha yaşamışlardı. Uykularından onun sesini duyarak kalkanlar bir an olmayacak şeyin gerçekleştiğini zannettiler. Namazı sanki Hz. Peygamber'in arkasında kılacakmış gibi heyecanla Mescid-i Nebevi'ye koştular...

Bilal-i Habeşî, Peygamberlik Güneşi (sas) gurub ettikten sonra, Medine'de kalmaya dayanamadı. O'nun yokluğunda Medine bomboş gibi geliyordu.

Hz. Ebu Bekir'den izin istedi. Şam tarafına hicret etti. Onun zamanında buralarda yapılan savaşlara iştirak etti. Hz. Ömer'in Kudüs fethinde yanında hazır bulunanlardan biri de oydu. Onunla beraber Kudüs'e girdi. Ricasını kırmadı, burada vefat-ı Nebi'den sonraki ilk ezanını okudu. Şam'a yakın yerlerden biri olan Havlan'a yerleşti.

Bir gün rüyasında Efendimiz'i görmüş, 'Beni ziyaret etmeyecek misin?' diyerek kendisini Medine'ye davet etmişti. Bu davete büyük bir şevkle icabet etti. Medine'de eski hatıraları yeniden tüllendi. Resul-i Ekrem'le beraber yaşadığı şeyleri bir kere daha yaşadı. Her tarafı dolaştı, zaman zaman gözyaşlarını tutamayarak ağladı.

Mescid-i Nebevi'nin etrafında dolaşırken onu görenler çevresini sardı. Müezzin-i Resul, Peygamber'in (sas) Müezzini gelmişti. Hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin boynuna dolandı. "Ne olur Ya Bilal, ne olur bir kere daha oku ezanı!" diye yalvardılar. Efendimiz, ezan vakti gelince, "Erihna yâ Bilâl!", "Bizi ferahlat ey Bilâl!" demez miydi... Yıllar sonra bir daha mescidin duvarına çıktı. Kalbi, elleri, dudakları, göz pınarları titriyordu. Tarihin son kez şahit olacağı Bilâl'e has son ezanı okumaya başladı. İlk "Allahü Ekber, Allahü Ekber" dediğinde mesciddekilerin dizlerinin bağı çoktan çözülmüştü. Bütün Medine ahalisi akın akın Mescid-i Nebevi'ye koşmaya başladı. Ses, Peygamber'in müezzininin sesiydi. O mu (sas) gelmişti? Bir mucize miydi, yaşanan... Geldiğini sandılar koşarken... Mescide girdiklerinde Bilal'i gördüler ezan okurken... Sıra "Eşhedü enne Muhammeden Resulullah"a gelince Bilal bunu ancak bir kez söyleyebildi. İkincisine ne onun ne de onu dinleyenlerin takati kalmamıştı. Peygamber dostlarının, peygamber âşıklarının kucağına yığılıverdi. Mescid-i Nebevi'yi hıçkırıklar sarmıştı.

Ezan-ı Muhammedî'yi, Efendisi'nin (sas) emriyle ilk okuyan oydu. İki Cihan Serveri'nin vefat ettiği gün de son ezanı yine o okumuştu.

Hz. Bilal, Peygamber Efendimiz'den sonra, biri Kudüs'te, diğeri de Medine'de olmak üzere sadece ve sadece iki kere ezan okudu.

Çocuklarınızla oyun arasına namaz gibi ibadetleri sokmayın. Babasıyla oyununa namazın engel olduğunu düşünen çocuk, bu durumdan hiç hoşlanmaz.

Çocukların namazdan nefret etmesini istiyorsanız böyle davranın

Dört yaşındaki oğlunun tepkisine bir türlü anlam veremiyordu. O ne zaman elini seccadeye uzatsa, oğlu ağlamaya başlıyor; *"Baba, baba, baba"* ağlamaları kesilmiyordu. *"Namaz kılma, benimle oyna!"* diyen çocuğunun namaza karşı bu olumsuz tepkisine karşı ne yapacağını şaşırmıştı. Geçen bir haftasını gözden geçirdiğinde nerede hata yaptığını anlamıştı. İşten eve yorgun argın dönüyordu ve onu büyük bir hasret ve arzuyla bekleyen oğlu karşılıyordu. Sabrı taşmış bir şekilde *"haydi oynayalım"* diyen çocuğunun bu isteğine hep, *"Namazımı kılayım seninle oynayacağım."* diyordu. Babasıyla arasına giren bu şey neyse ona o kadar çok kızmıştı ki çocuk; tepkisini de seccadeyi saklamak ya da ağlamakta bulmuştu. Baba o günden sonra bu davranışını değiştirdi. Eve geldiğinde ne kadar yorgun da olsa oğluyla 20-25 dakika oyun oynadı. Kimi zaman ceketini bile çıkarmaya fırsat bulamadı. Oğlu artık sakinleştiğinde ise ondan izin istedi ve namazını kıldı. Çocuğun da babasının kıldığı namaza bakış açısı değişti. Artık babası ile oyunun önüne çıkan bir namaz yoktu ve nefret edilmesi de gerekmiyordu.

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Mektup adresi: Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul

Tuvalet eğitimi nasıl verilir?

Tuvalet eğitimi verilirken hassas davranılması çocuğun öğrenme sürecini kısaltacaktır. Öğrenme sürecinde ebeveynin tutum ve davranışları, çocuğun tuvalete gitmekten hoşlanmasını sağlar nitelikte olmalıdır. Bu sebeple yapılması gerekenleri sıralayacak olursak:

- Çocuğun ruhsal, bedensel, bilişsel ve duygusal hazır oluşu sağlandıktan sonra eğitim verilmelidir. Bilişsel algısı oluşan çocuk tuvalet ihtiyacının olduğunu ve müsait bir yerde bu ihtiyacını giderebileceğini algılayabilir. Ancak algının tam olarak oluşma yaşı bütün çocuklarda aynı değildir. Bunun dışında çocuğun pozitif olması, kas kontrolünü sağlayabiliyor olması eğitim süreci için önemlidir.
- Çocuğun hazır oluşu ile birlikte ebeveynin hazır oluşu da çok önemlidir. Ebeveynin sabırlı ve oluşabilecek minik kazalara karşı tahammüllü olması gerekmektedir. Unutmayın ebeveynin hatalı tutumları sürecin uzamasına neden olacaktır.
- 1-1,5 yaşlarından itibaren eğitime başlanmamış olsa bile tuvalet kavramı yavaş yavaş çocuğa öğretilebilir. Bunun için zaman zaman altını değiştirme esnasında çocuğun tuvalete götürülüp tuvalet ihtiyacını gidermesi içi kısa bir süre beklenmesi veya eve bir oturak alınıp çocuğun altı çıplakken oraya oturtulması tuvalet eğitimini destekleyici hareketler olacaktır.
- Çocuğun tuvaletini yapacağı yer sevimli olmalıdır. Ki çocuk tuvalete girmekten keyif alabilsin. Bunu niçin çocuğun sadece tuvalete gittiği zaman oynayabileceği bir oyuncak alabilir ve tuvalet oyuncağı olarak isimlendirebilirsiniz.

- Tuvalet eğitimine başlandığı zaman ebeveyn aktif bir biçimde sürece dahil olmalıdır. 'Benim tuvaletim geldi tuvalete gitmeliyim' diye yüksek sesle düşünme akabinde de 'tuvaletimi yaptım ve rahatladım' diyerek sonuçlandırma ve bunu zaman zaman yapma çocuğun öğrenmesini kolaylaştırır.

- İlk etapta bez sadece gündüzleri çıkarılabilir, Belli bir süre sonra (çocuğun öğrenmesine bağlı olarak) geceleri de bezin çıkarılması gerekecektir. Yalnız bezin bir konup bir çıkartılması, çocuğun kafasını karıştıracağından tuvalet eğitimini güçleştirir. Özellikle de ilk günler veya haftalar minik altına yapma vukuatları görülebilir.
- Çocuk tuvaleti geldiğini her fark edişinde ve tuvaletini oturak veya tuvalete her yapışında onu onore etmek bu davranışını pekiştirecektir.

Yaz aylarında sokaklarda, televizyonlarda ve tatil beldelerinde insanların zihinlerini kirleten, günaha kapı aralayan şeylerin fazlalığı dikkat çekiyor. Peki zihin kirliliği nedir? İşte cevabı...

Zihin kirliliği
dağınık kalpler meydana getirir

Vicdanın dört ana unsurundan biri olan zihnin gerçek gâyesi marifetullahtır. Bundan dolayı, onun sürekli Allah'a ulaştıran yollar, o yollardaki handikaplar ve bu handikapların aşılması için gereken nazarî bilgilerle meşgul olması; sonra da bu nazarî bilgileri tatbik edebilme iradesine sevk edecek malumâtla beslenmesi gerekir.

Ne var ki, anlama, öğrenme ve hatırlama kabiliyeti olarak, şuuraltı ve şuurüstü müktesebât adına elde ettiği bütün bilgileri arşivleyen ve adeta bir kütüphane vazifesi gören zihin, çoğu zaman sakat düşüncelerin, yanlış kabullerin ve batıl inançların istilasına da maruz kalır; çirkin görüntü, kaba ses ve kötü söz atıklarıyla da dolar. Bu arada, marifetullahla uzak-yakın alâkası olmayan her şey zihinde büyük-küçük bir leke bırakır ve onun kirlenmesine sebebiyet verir.

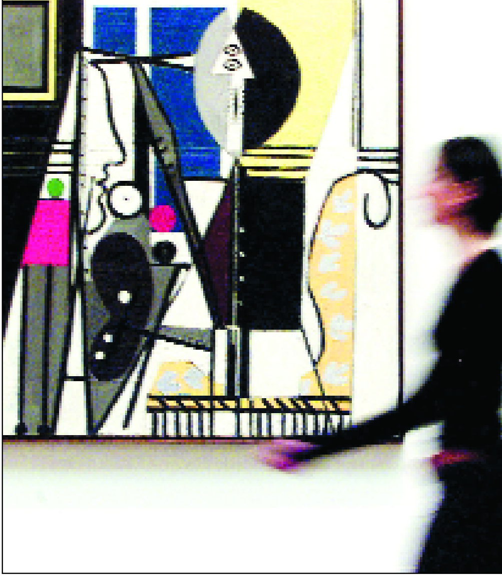
Zihin, öncelikle günahlar, hatalar, yanlışlıklar ve kötülüklerle kirlenir. Her günah, her hata ve her kötülük onda mutlaka bir iz bırakır. İnsan çok defa böyle bir zihin kirlenmesinin farkına varmasa da zamanla onun tezahürlerini kendi gönlünde ve duygularında hissedebilir. Böyle bir kirlenme, hayırlı işlere devam etme arzusunu kırar, salih amellerde süreklilik isteğini azaltır ve fenalıklara meyil gücünü artırır.

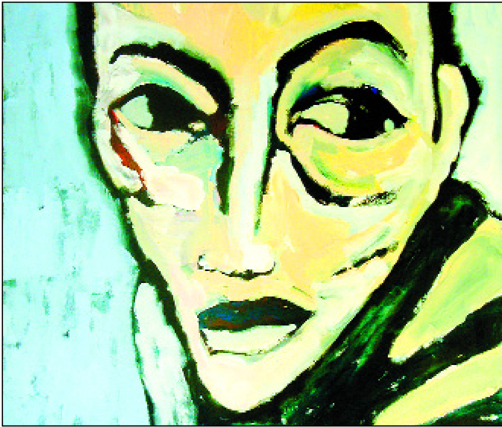
Günümüzün insanları zihin kirliliği gibi bir âfete mâruzlar ve bu yönüyle de talihsiz sayılırlar. Bugün, çarşıya ve sokağa her çıkışlarında gözler yoluyla birtakım haramlara girmeleri neredeyse muhakkak. Ruh dünyâlarında bulantı hâsıl edecek manzaralar âdiyattan. Kulaklar adeta kir taşıyor, diller kir üretiyor. Uygunsuz sözler dinleniyor, çirkin laflar ediliyor, sürekli şunun-bunun aleyhinde atılıp tutuluyor; konuşmalar gıybetlerle başlıyor, yalanlarla devam ediyor ve sonunda iftiralarla noktalanıyor. Konuşanlar kirletiyor; onlara müsamaha gösterip dinleyenler de onların vebaline ortak olup kirleniyorlar. Böylece, çok ciddi bir zihin kirliliği yaşanıyor.

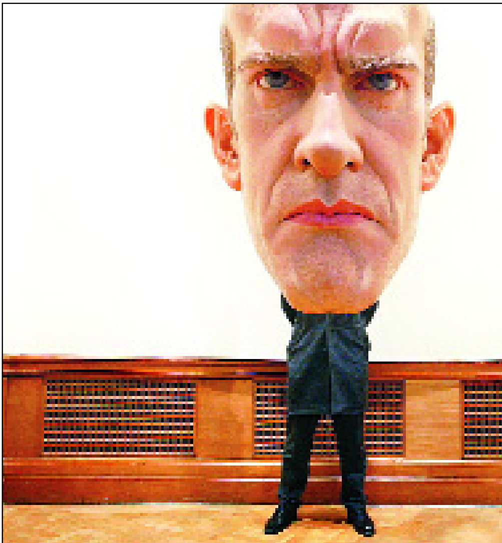
...

Bundan dolayıdır ki, böyle bir musibete karşı ümmetini ikaz eden Allah Rasûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem), "Nazar (bakış) şeytanın zehirli oklarından bir oktur." buyuruyor ve Cenâb-ı Hakk'ın şu iltifatkâr beyanını naklediyor: "Kim Benim korkumdan dolayı harama bakmayı terk ederse, kalbine öyle bir iman neşvesi ve halâveti atarım ki, onun zevkini gönlünün derinliklerinde duyar."

İNSAN

İnsan çarşı-pazardan, kötülüklere açık mahallerden ve günaha girme ihtimali olan yerlerden uzak durarak dışarıdan bulaşabilecek günah lekerine karşı tedbir alabilir ve onlardan korunabilir. Fakat, hayâl ve tasavvurlardan kaçmak çok zordur. Otururken kalkarken, yerken içerken onlar hep sizinle beraberdir. Onlardan uzaklaşmak için uykuya sığınacak olsanız, daha gözlerinizi yummadan şeytan hemen inci-boncuk gibi saçıverir onları önünüze. Bu defa, uykuyu da unutur, başlarsınız çocukların bilye oynamaları gibi hayâl ve tasavvurlarla oynamaya. "Falan neden bu kadar vefasız, filan niye bu denli duygusuz..." sorgulamalarıyla zihninizi meşgul edersiniz. Aslında, o mevzularda yapılması gereken şeyler Kur'an ve Sünnet tarafından ortaya konulmuş; o problemleri halletme sistemleri vaz' edilmiş; meselelerin, usûlüne uygun olarak anlatılması ve insanların irşad edilmesi için gereken hususlar belirlenmiştir. Belirlenen o esaslara göre tavır almak ve hareket etmek dururken, hiçbir faydası olmadığı halde o türlü mülahazalara dalmak, hayâllerin ve tasavvurların su-i zanlara bağlanmasına ve dolayısıyla zihin kirliliğine sebep olmaktadır. *(Kaynak: www.herkul.org)*

Dile dökülmeyen düşünceler zarar veriyor

Zihin kirliliğinin belki de en zararlı neticesi kelâm-ı nefsî şeklinde sudûr eden "sebb u şetm"ler; yani, dile dökülmese bile bir düşünce şeklinde belirip kalbi ve kafayı meşgul eden yakışıksız sözler, çirkin laflar, karalama ve kınamalardır.

Meselâ, bir insanın namazını verip veriştirmesine, duasındaki dikkatsizliğine ya da çarşı-pazardaki lâubâliliğine takılmışsanız, bunlar önce birer buğu halinde zihninizde beliriverir; başlangıçta sadece bir hayâlken daha sonra tasavvur kalıbına dökülür; şayet siz meseleyi orada kesip atmaz, aksine mülahazalarınız üzerinde daha da yoğunlaşırsanız, tasavvurunuz taakkule ve hatta tasdike dönüşür.

O şahıs hakkında hükmünüzü verir ve "Vay mücrim vay!" dersiniz. Belki ağzınız hareket etmez, diliniz dönmez ve dudaklarınızdan hiçbir kelime dökülmez; ama o insanı ne zaman ansanız içinize hep "mücrim" hükmü gelir. İşte, bu şekildeki sebb u şetmler de kalbi öldüren ve ruhu felç eden birer illettir.

Nefsinizin sizin üzerinde hakkı vardır

"Eşimle on bir yıllık evliyiz. Eşim, bir yıldır çok değişik düşünceler besliyor. Artık onu tanımaz hale geldim. Yaptıkları ise bana hiç akıl kârı gelmiyor. Kendisine en basit ihtiyacı şeyleri yasaklıyor. Bu arada ben de kararlarından nasibimi alıyorum. Çocuklar bile ondaki değişiklikleri fark ediyor.

Eşim işe öncelikle hayvansal mamulleri yememekle başladı. Neymiş, 'hayvanlara yazık'mış, Allah'a inanan onlara eziyet edemezmiş. Hayvansal ürün yemeden de yaşanırmış. Önemli olan kendini tutmakmış. Bir gün baktım; eşim gerçekten tam bir vejeteryan oluvermişti. Olay burada kalmadı. Sayısını unuttuğum oruçlar, bitmek bilmeyen namazlar, konuşma yerine işaretlerle cevap vermeler (düşüncelerinden uzaklaşmasın diye) işin dozunu iyice kaçırdı. Şimdi kardeş, kardeş yaşadığım bir eşim var! Sevineyim mi, övüneyim mi, üzüleyim mi bilemiyorum... Dinimizde böyle bir dindarlık var mı?"

İslâm dininde böyle bir dindarlık yoktur. Çünkü dinimiz insan için helâl ve haram olanları belirlemiş ve haram olanlar içinde çok önemli olanları da işaret etmiştir. Çok önemli olan üç haram:

- Müslüman'ın gizli olsun, açık olsun bütün ayıp davranışlardan ve fena bir iş işlemekten sakınması,
- Malını helâl olmayan yollarla kazanmaktan sakınması,
- Kendisi dahil Müslüman olsun, Müslüman olmasın; hiçbir kişiye asla zulmetmemesidir.

Bunların dışında kalan bütün hususlarda Yüce Allah (cc) Müslüman'a kolaylık ve genişlik tanımıştır. Bunun için Müslüman yersiz telâşa ve korkuya düşüp ne kendisine, ne de bir başkasına dinini zorlaştırmamalıdır.

Konuyla ilgili bir olay Peygamberimiz zamanında yaşandı:

Dr. Jale Şimşek

Bir gün Rasûlullah (sas) insanlara vaaz etmiş, onlara kıyameti anlatmıştı. Kıyametin korkunçluğu orada bulunanları etkileyerek ağlattı. Orada bulunanlardan on kişi; Hz. Ebûbekr, Hz. Ali, İbni Mes'ûd, İbni Ömer, Abdullah b. Amr b. Âs, Ebû Zerr, Ebu Huzeyfe'nin azadlısı Sâlim, Mikdad, Selman-ı Fârisî ve Mâkil b. Hârun (ra) daha sonra kendi aralarında toplanarak, râhibâne hayat sürmek için birtakım kararlar aldılar. Her gün devamlı oruç tutmak, geceleri devamlı namaz kılmak, yatakta uyumamak, et ve yağ yememek, kadınlardan ve güzel kokudan uzak durmak, bedenlerinin cinselliğini kesmek ve yeryüzünde seyyah olup dolaşmak gibi kararlar... Hz. Peygamber olayı haber alınca onlara şöyle buyurdu: "Sizin şu ve şu hususlarda anlaştığınız bana haber verildi. Bu doğru mu?" Onlar; "Evet, ama bizim maksadımız hayırdan başka bir şey değildir." dediler. Hz. Peygamber'in cevabı çok açık ve net oldu: "Ben size bunu emretmiyorum... Doğrusu nefsinizin sizin üzerinizde hakkı vardır. Bazen oruç tutun, bazen tutmayın, (geceleri) bazen namaz kılın, bazen kılmayın. Çünkü ben hem namaz kılarım, hem de uyurum. Oruç tuttuğum da olur, tutmadığım da. Et de yerim yağ da. Evlenirim de. Sünnetimden yüz çeviren benden değildir."

Bu konuşmadan sonra Hz. Muhammed (sas), taşıdığı önemden dolayı aynı konuyu hutbede de işleyerek şöyle buyurdu:

"Bazılarınıza ne oluyor ki, onlar kadınları, güzel kokuyu, uykuyu ve dünyevî arzuları kendilerine haram saymışlardır. Ben size keşiş ve râhip olmanızı emretmiyorum. Doğrusu benim dinimde et yemeyi ve kadınları terk etmek, manastırları (mesken) edinmek yoktur. Ümmetimin seyahati oruçtur. Ruhbanlığı cihattır. Allah (cc)'a ibadet edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Haccedin, umre yapın. Namaz kılın, zekât verin. Ramazan orucunu tutun. İstikamet üzere olun ki, işleriniz yolunda gitsin. Doğrusu sizden evvelkiler (dinî hayatı) zorlaştırma yüzünden helâk oldular. Onlar kendilerine zorlaştırdı, Allah (cc) da onları zorlaştırdı." *(el-İhtiyar li-Ta'lîli'l-Muhtâr, Ter. c. 4, s. 190-191)*

Bu hutbeden sonra Yüce Allah, Hz. Peygamber'i doğrulayan ve konuya son noktayı koyan Mâide 87 ve 88. âyetlerini nâzil eyledi.

Sünnete uymalı ve hayatımızı dengede tutmalıyız

Aklı başında her Müslüman, kıyamet ve âhiret haberlerinden son derece etkilenir ve korkar. Ayrıca hayatın günahlardan uzak bir şekilde sürdürülemeyeceğinden yana kaygıları da vardır. Korkular, kaygılar bizi baskısı altına almaya başladığında onlardan nasıl kurtulacağımızı araştırırız. Fakat korkuları gidereceğiz diye var olan hakları kısıp, vazifeleri artıramayız. Çünkü hakların sınırlarını çizen, vazifeleri belirleyen, zamanlarını işaret eden ve önceden kurulan dengede belirlenen istikamete bizi davet eden Yüce Allah'tır. Korkularımız ve kaygılarımız bizim acziyetimizden kaynaklanmaktadır. Biz, davete icabet ederek (sünnete uyarak), görevlerimizi dengeleri koruyarak yerine getirme gayretinde olursak, hayatımızın tek kişilik olmadığını kabul edip isteklerimizde ve kazançlarımızda yakınlarımıza da hak tanırsak her türlü korkularımız günbegün eksilecek, yerini kendine ve Rabb'ine güvenen duygulara bırakacaktır. Kendine güvenen; çünkü kendinden istenileni yerine getirmek için gayret göstermiştir. Rabb'ine (Yaratan'ına) güvenen; çünkü Rabb'i, kulluk edene yardım edeceğine söz vermiştir.

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 Y.Bosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Etrafımdakiler beni etkiliyor

S.-Konya
İHL mezunu bir kızım. Birkaç ay önce 29 yaşında saçları hafifçe dökülmüş birisiyle nişanlandım. Bana göre mutlu olacağım ve anlaşacağım olgun, dürüst, inançlı ve yaşayan biri. Ancak etrafımdakiler sürekli konuşuyor. Mantığımı ve gönlümü şaşırtıyorlar.

Dr. Can
Değerli okurum. İnsanların köyde ya da kentte yaşamaları, takım elbise, kravat, eşofman ya da t-shirt giymeleri değil, nasıl insan oldukları önemlidir. Ayrıca ben bu insanı seviyor muyum, bu kişiyle anlaşır ve hayatımı paylaşır mıyım? Kafa, ruh ve karakter yapılarımız uyuşuyor mu? Kültürler ve zevklerimiz arasında uyum ve denklik var mı? İnançlar ortak mı, ortak inançların gerekleri konusunda samimiyet ne kadardır? "Şefkatli, cömert, nazik mi, yoksa hoyrat, kaba ve merhametsiz mi?" gibi belki daha da çok sorulan soruların cevabına gönül rahatlığı ile "evet" diyebilmek önemlidir. Yoksa her kafadan bir ses çıkan ve kimse kimsenin ne dediğini dinlemeyen bir ortamda herkes "ben bilirim" diyorsa, sonuçta bu efendi kardeşimizle evlenecek olan sizsiniz. "Onu değil bunu al" diyenler "o elma çürük bunu al" deme rahatlığında atıp tutmamalılar bence. Oldukça geçerli, makul sebepler öne sürmeliler ve "yine de sen bilirsin, eğer ısrar edersen ve sonuç kötü olursa her daim yanındayız" demeliler. Aksi halde gözlüklü ve saçları seyrelmiş her bir erkekle, Ataköy, Kadıköy, Vaniköy, Yeşilköy gibi köylerde yaşayan tüm erkek milleti hakkında gıybet yapmış olurlar... Ama kastedilen bu köyler değilse o zaman bırakalım cevabını Dr. Can değil "köylü milletin efendisidir" sözü versin.

Bir halat alıp sallansam mı?

Bay Efsane-Kadıköy
23 yaşında turizm-otelcilik öğrencisiyim. 17-18 yaşında görünüyorum. Nasıl davranacağımı bilemiyorum. Arkadaşlara ne zaman ciddi bir bilgi aktarsam "Vay adam olmuş da bize bir şeyler anlatıyor!" diyorlar. Nasıl davranmalıyım? 17-18 gibi mi, yoksa 23-24 gibi mi? Kararsız ve karamsarım. Ne yapsam ne yapsam bir halat alıp sallansam mı?

Dr. Can
Sayın Bay Efsane... Bir kere o söz şarkıda geçtiği şekliyle "Bir hamak alıp sallansam..."dır. Ancak hamak kelimesini hamakat (ahmaklık) olarak anlayan birçok kişi maalesef halatı boynuna geçirip kendilerini sallandırıyorlar. Ancak ülkemizde öyle çok efsane olmuş bay ve bayan var ki; bunların hepsi bir halatla sallansa ülkede halat sıkıntısı başgösterir. Sana gelince minik serçe görünümlü sevgili Doğan SLX kardeşim... Her şeyden önce genç görünümlü olmak bir teşekkür vesilesi olmalı. Ama öncelikle ruhun genç olmalı. İkinci ve sonuncu olarak da; İster olduğun gibi görün ister göründüğün gibi ol. Ama bir gönül erinin dediği gibi daima Allah yolunun eri ol... Kıyameti ertele, diriliş kafilesinde en önde yürü... Aksi halde benden istediğin birkaç metre halat... Ücret istemez, gönderirim... BENDENSİN...

DR. CAN

Eşim beceriksiz, dostlar vefasız, ailem adaletsiz...

M./Ankara
40 yaşında, 4 çocuk annesi, lise mezunu bir bayanım. 6 yıl öncesine kadar saf, biraz da aptalmışım. Bazı olaylar zinciri beni kendime getirdi.
1) Evimizi sattık, yeni ve daha iyisini almak üzere, alamadık.
2) Oğlumun sünnetini biraz abarttık. Bizim gittiğimiz insanlar bize gelmeyip beni yalnız bıraktılar.
3) Eşim iflas etti. Anne-babam dahil arayıp sorup teselli etmediler. Babam 2 trilyonluk mal varlığını 2 erkek kardeşime dağıttı.
4) Eşimi hiç tanıyamamışım. Evde bana çok iyi, ama dışarıda çok becerikli değil. Bana olan iyi tavırları sinirime dokunuyor. Karamsar, sıkıntılı, zevksiz bir insan oldum.

Dr. Can
1) İki şeye üzüldüm, mektubu okuyunca.
A) Başından geçen genelde maddi kayıplara.
B) Ama daha çok senin her şeyi maddi kayıplarla kaybetmene.
2) Üçüncü üzüntüm de sanıyorum; benden rahatlamak amacıyla beklediğin kelimelerin aksine seni üzecek olmasıdır.
3) Zira maalesef sen aslında hayatını maddi beklentiler üzerine kurmuşsun.
A) Evini kaybedip daha yeni, geniş ve güzeline geçemediğinde şok olmuş, yıkılmış, eski mutlu zamanlarını da saflık ve aptallık şeklinde değerlendirmişsin.
B) Büyük masraf edip abartılı düğün salonuna eş-dost gelip takı takmayınca yıkılmışsın.
C) Adaletsiz de olsa babanın para dağıtımından dolayı anne-baba sevgisi de gitmiş.
D) 100 milyar gidince daha önce becerikli ve sevdiğin adamın her hali sana dokunmaya başlamış...
E) Üstelik bir de depresyon yaşıyorsun. Yani kaçış yolunu bulmuşsun ve bahanelerin hazır.
4) Yanlış anlama. Eşin beceriksiz, dostların vefasız, anne-baban adaletsiz... Göremiyorum sanma. Ama ben şuuraltına da bir ayna tutmak istedim. Ancaak!..
A) Anne-baban eğer adaletsiz de paylaşım yapsalar hesaplarını ötede verecekler. Sen "üff" bile deme. Hakkın mahfuzdur.
B) Dostlara gelince; insanlara bel bağlanıp güvenmek yerine ÖZGÜVENİNE sarılıp "Dost istersen ALLAH YETER"e sığınmalısın...
C) Allah ilmi isteyene, parayı da istediğine verirmiş. Evet eşin belki sebepler açısından hatalar yapmış olabilir; ama bu yüzden ondan nefret etmek yerine evde sana karşı son derece nazik olan bu insana dayanışma gösterirsen umulur ki bu dayanışma gayretullah çerçevesinde size para, huzur ve mutluluk getirir. Kızmayınız! Selamlar.

Libelle 'den özel yaz KAMPANYASI

Su filtrasyonlu sağlık ve temizlik robotu **Libelle** şimdi **tüm kredi kartlarına**

~~10~~ **değil**

tam 15 ay taksitle . . !

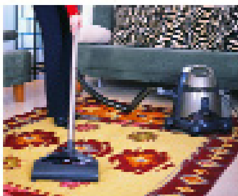
Vakumlama özelliği ile yorgan ve yastıklarınızı vakumlayarak temizler.

Elektro turbo fırça halının tüylerini aralayarak altta kalan tozların yüzeye çıkıp suya çekilmesini sağlar.

Zengin aparat çeşitleri ile temizlenmesi zor olan noktaları kolaylıkla temizler.

Elektro turbo fırçanın içinde bulunan küçük bir motor dakikada 3000 devir yapar, sizin yerinize o çalışır, siz sadece ona yön verirsiniz.

3 yıl garanti

270 ADET YETKİLİ SERVİS

halı yıkama özelliği

::: Ofislerimiz :::

İSTANBUL (Ümraniye1)	: 0216 344 40 50	Lüleburgaz	: 0288 412 09 62
(Ümraniye2)	: 0216 520 07 33 34 35	Ankara1	: 0312 442 22 32
(Mecidiyeköy)	: 0212 213 02 36-37-39	Ankara2	: 0312 439 44 00
(Kadıköy)	: 0216 344 39 82	Çorum	: 0364 213 77 25
(Göztepe)	: 0216 481 58 78	Eskişehir	: 0222 221 06 00
(Kartal)	: 0216 354 14 53	Kayseri	: 0352 222 36 19
(Pendik)	: 0216 354 14 52	Adana	: 0322 459 24 01
(Bayrampaşa)	: 0212 567 26 02	Konya	: 0332 350 90 64
(Şirinevler)	: 0212 452 38 25	Karaman	: 0338 214 93 11
(Etiler)	: 0212 352 29 94	Samsun	: 0362 431 34 09
Kocaeli	: 0262 324 98 45	Giresun	: 0454 212 90 96
Adapazarı	: 0264 282 44 94	Trabzon	: 0462 326 98 58
Bursa	: 0224 225 37 58	Erzurum	: 0442 233 54 77
İzmir 1	: 0232 484 76 76	Gebze	: 0262 644 69 65
İzmir2	: 0232 464 24 62	Antalya	: 0242 244 96 26
Denizli	: 0258 265 41 53	Çorlu	: 0282 652 07 06

samanyolu pazarlama

ÜCRETSİZ TANITIM İÇİN

HEMEN ŞİMDİ ARAYIN

☎ (24 saat)

0216 520 20 00

Food Safety Management System
HACCP
2002

UKAS
QUALITY
MANAGEMENT

ANGLO JAPANESE AMERICAN
AJA
REGISTRARS